

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218200035
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7218200035.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II. sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v spore žalobcu: L. C., R.. XX.X.XXXX, D. X. XX, J., právne zastúpeného JUDr. Tomášom Kališkom, advokátom, so sídlom Žriedlová 3, Košice, proti žalovanej: X.. K. W., R.. XX.X.XXXX, D. I. X, J., právne zastúpenej JUDr. Beátou Pitorákovou, advokátkou, so sídlom Kováčska 17, Košice, v konaní o zaplatenie sumy 52.350,-Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou súdu 2.1.2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi 52.350 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 52.350 Eur od 2.1.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že žalobca darovacou zmluvou zo dňa 18.8.1999 ako darca previedol vlastnícke právo v podiele X/X J. P. R. Ž. J. R. N. W. „. Č.. XXX/X V. C. XXXX K., U., C. Č. N. E. R. Q. C. XXXX C. Okresným Ú. J. - V., V. J. R., N. V. J.X. - V., J. Ú. W.. Strany sporu uzatvorili manželstvo v roku 1997. V čase darovania boli medzi stranami sporu dobré vzťahy. Manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené 6.12.2008. Správanie žalovanej k žalobcovi je neúctivé a hrubo porušujúce dobré mravy z dôvodov, že žalovaná ako obdarovaná dňa 14.1.2015 hrubo porušila dobré mravy tým, že na pracovisku žalobcu - umyváreň áut vyslala dve osoby A. T. O. Z. C., pod zámienkou umytia auta, avšak skutočným cieľom žalovanej bolo pristihnúť žalobcu ako tam nelegálne pracuje. Žalovaná chcela úmyselne a vedome žalobcovi poškodiť, nakoľko jej boli odovzdané všetky informácie a fotografie z pracovisku žalobcu, čo ona využila tak, že dňa 16.1.2015 podala na Inšpektoráte práce Košice podnet na prešetrenie nelegálnej práce žalobcu v umyváreň áut, pričom inšpektorát práce žiadala, aby žalobcovi ako bývalému manželovi nebola poskytnutá informácie o tom kto podal podnet na prešetrenie prípadu. Inšpektorát práce u žalobcu nelegálnu prácu nezistil. Žalovaná porušila dobré mravy, keď ho nechala najatými osobami sledovať a bez súhlasu žalobcu fotografovať, na základe čoho ho následne obvinila z nelegálnej práce, čím zasiahla žalobcovi do osobnosti a čestnosti na pracovisku. Žalovaná konala s cieľom žalobcovi uškodiť. Zároveň od apríla 2015 šírla o žalobcovi nepravdivé informácie, že bol odsúdený za zanedbanie povinnej výživy dcér, pričom rozsudku až do dnešného dňa nenadobudol právoplatnosť, nakoľko sa žalobca voči nemu odvolal. Následne v apríli 2015 žalovaná telefonicky informovala exekútora Dembického, že žalobca prehral súd a je odsúdený, ktoré exekútor šírl ďalej tým, že to písomne uvádzal v korešpondencii so Slovenskou komorou exekútorov. Taktiež žalovaná od apríla 2015 začala o žalobcovi rozširovať, že neplatí žiadne výživné na dcéry, hoci tento platí výživné podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov ako osoba v hmotnej núdzi. Na základe nepravdivých tvrdení žalovanej v apríli 2015, ktoré oznámila exekútorovi, t.j. že žalobca neplatí výživné,

pracuje na čierne a peniaze má, mu exekútor v apríli 2015 zobral vodičský preukaz, čím mu znemožnil nájsť si vhodné zamestnanie. Žalobca sa v apríli 2015 dozvedel, že po tom čo uvedenú nehnuteľnosť žalovanej daroval, táto spísala závet, ktorým ho vydedila. Žalobca výzvou zo dňa 15.9.2017, ktorú sa trikrát snažil doručiť žalovanej, žiadal od žalovanej vrátenie daru v súlade s ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že žalovaná už nie je vlastníčkou daru, vyzval žalobcu žalovanú na vyplatenie finančnej náhrady z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške, ktorá zodpovedá hodnote nehnuteľnosti k okamihu zrušenia darovacej zmluvy t.j. vo výške 52.350 Eur. Ani jednu výzvu však žalovaná neprevzala. Zároveň žiadal žalobca priznať úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení navrhol prostriedky procesného útoku - výsluch strán sporu, list súdneho exekútora Dembického adresovaný Ministerstvu spravodlivosti SR, výzvu na vrátenie daru zo dňa 15.9.2017, podacími lístkami zo dňa 19.9.2017, 12.10.2017 a 10.11.2017.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 4.6.2018 uviedla, že skutočnosť darovania žalobcom žalobkyni nehnuteľnosti uvedenej v žalobe darovacou zmluvou zo dňa 18.8.1999 je pravdivá, avšak táto nehnuteľnosť ku dňu rozvodu stranami sporu rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 30C 159/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.12.2008 nebol vo vlastníctve žalovanej. Tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe boli predmetom šetrení pri rôznych súdnych sporov, v súdnom konaní o zníženie výživného na maloletú Q. vedenom Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 45P 169/2013, v súdnom konaní, v ktorom žalobca žaloval žalovanú o ochranu osobnosti a úhradu nemajetkovej ujmy vedenom pod sp.zn. 15C 621/2015 - súd prvej inštancie rozsudkom z 6.4.2018 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, v súdnom konaní sp.zn. 13C 67/2017 žalobca uvádzal tie isté argumenty ako v tomto konaní, rozsudkom zo 16.5.2018 bola žalobca žalobcu voči žalovanej zamietnutá. Je právne irelevantné, či žalovaná sedem rokov po rozvode spísala závet alebo nie a či bol žalobca vydedený. Za právne irelevantné považuje aj predkladanie podacích lístkov, ktoré by mali preukázať, žalobca sa domáhal vrátenia daru, nakoľko žalobca zasielal listy pod označením odosielateľa JUDr. Juska, JUDr. Jusko zastupuje žalobcu v konaní o ochranu osobnosti, o zníženie výživného na maloletú Q.. Obdobne za práve irelevantné považuje i predloženie kópie listov žalobcu z 15.9.2017, t.j. po 8 rokoch od uzavretia darovacej zmluvy. Nie je zrejmé, z čoho vychádzal žalobca pri žalobe o zaplatenie sumy 52.350 Eur, keď v darovacej zmluve je uvedená cena nehnuteľnosti vo výške 34.800 Sk. Zároveň žalovaná v konaní vzniesla voči nároku žalobcu námietku premlčania.

3. Súd vykonal dokazovanie výpoveďou strán sporu, listom žalobkyne adresovaný Inšpektorátu bezpečnosti práce zo dňa 15.1.2015, ktorého obsah súd neoboznamoval, nakoľko nebol medzi stranami sporu sporný, oboznámením listu súdneho exekútora JUDr. Andreja Dembického - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 29.12.2015 adresovaný Ministerstvu spravodlivosti SR, sekcii dohľadu, odbor dohľadu nad právnickými osobami, oboznámením svedeckej výpovede svedka Ing. O. C. zo spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 24C 267/2016 na návrh žalobcu, mailovou komunikáciou medzi žalovanou a súdnym exekútorom Dembickým predloženou žalobcom v konaní, ktorú súd neoboznamoval, nakoľko jej obsah nebol sporný; odvolaním žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 23P 283/2011-904, ktoré súd neoboznamoval, keďže obsah nebol sporný a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobca vo svojej výpovedi zotrval na skutočnostiach uvedených v žalobe. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná ho prostredníctvom dvoch osôb sledovala na pracovisku, tieto ho fotili, kamerovali. Žalovaná ho ohovorila pred exekútormi, inšpektorom bezpečnosti práce, kde uviedla, že pracuje na čierne, na podnet žalovanej bol žalobcovi exekútorom odňatý vodičský preukaz a to viackrát. Žalovaná dala žalobcu sledovať, že ohľadne skutočností, či vykonáva nelegálnu prácu. Sledovanie dala inšpektorátu práce podnet. Taktiež v trestnom konaní sa mala vyjadrovať, že robí nelegálne, čo žalobcovi poškodilo a bol súdom odsúdený na vyššiu trestnú sadzbu. Nepravdivo uviedla u exekútora, že neplatím výživné, čo nie je pravdivé tvrdenie, nakoľko žalobca platí výživné, i keď nie podľa rozhodnutia súdu, ale podľa svojich schopností a možností. Po pojednávaní 19.12.2018 v trestnej veci 8T 75/2014 sa žalobcovi mala vyhrázať žalovaná, že ho dá zavrieť a bude sedieť. To, že dala sledovať žalovaná žalobcu na pracovisku bola z jej strany pomsta a šikana. Nie je zrejmé, či išlo aj o finančné prostriedky, ktoré získala za predaj daru, ale väčšiu sumu hotovosti previedla dňa 29.11.2006 vo výške 705.000 Sk na matku. Žalobca voči žalovanej podal trestné oznámenie o daňovom podvode na Generálnu prokuratúru z dôvodu, že žalovaná krátila daň.

5. Právna zástupkyňa žalovanej k okolnostiam uvádzaných žalobcom v žalobe uviedla, že skutočnosť, že žalovaná dala sledovať žalobcu na pracovisku tieto už boli predmetom dokazovania v iných konaniach, a to v konaniach o výživnom, o ochranu osobnosti, ktoré sú právoplatne skončené a tieto skutočnosti neboli v týchto konaniach preukázané. Žalovaná sa taktiež nikdy nevyjadrila v civilných konaniach vedených medzi stranami sporu, že by žalobca mal byť právoplatne odsúdený, vyjadrila sa len v tom zmysle, že sa vedie trestné konanie, kde ale nebolo vydané voči žalobcovi právoplatné rozhodnutie.

6. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 8T 75/2014 sa vyjadrovala vo vzťahu k žalobcovi, že tento pracuje, na čo jej bolo oznámené konajúcim súdom, že táto vec sa môže prešetriť len v rámci jej podnetu na trestné stíhanie, prípadne na iné orgán. Z uvedeného dôvodu sa žalovaná obrátila na Inšpektorát bezpečnosti práce, kde len chcela prešetriť skutočnosť, či žalobca pracuje, pričom jej bolo jedno, či sa preukáže, že pracuje načierno alebo pracuje legálne. Uvedené konanie žalovanej bolo už prešetrované na Okresnom súde Košice II v konaní o ochranu osobnosti vedenom voči osobe žalovanej, kde už bolo konštatované súdom, že všetky tieto výroky a konania žalovanej boli v záujme zabezpečenia výživného na deti strán sporu Sandru a Lauru. Zo strany súdneho exekútora JUDr. Dembického jej bolo oznámené, že pre vymoženie výživného boli začaté exekúcie, avšak nie je možné zexekvovať majetok, keďže žalobca majetok nemá, avšak je možné odobrať vodičský preukaz a týmto spôsobom žalobcu primäť k plneniu vyživovacej povinnosti na základe právoplatných rozhodnutí. Následne bola prejavovaná vôľa zo strany žalobcu, splátkový kalendár. Žalobca spočiatku uhrádzal v zmysle splátkového kalendára, následne neplatil, preto mu bol odobratý vodičský preukaz. Exekútora informovala o platbách žalobcu, čo je jej povinnosťou. Nie je pravdivé tvrdenie, že by sa žalobcovi vyhrážala 19.12.2018 po pojednávaní v trestnej veci voči žalobcovi. O tejto skutočnosti nemá vedomosť. Samotný žalobca voči žalovanej podáva viaceré žaloby. Zároveň zasiela listy, v ktorých uvádza, že je daňová podvodníčka, špekulatívne sa správa, chce predať dcéru do Mexika a chce dcéru zbaviť svojprávnosti. Exekútora informovala len v tom zmysle, že žalobca neplatí výživné v zmysle právoplatných vykonateľných rozhodnutí. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že po pojednávaní v trestnej veci vedenej proti žalobcovi dňa 12.3.2015 uviedla exekútorovi, že bol vynesený odsudzujúci rozsudok, avšak informovala exekútora, že tento rozsudok nie je právoplatný.

7. Z výpovede X. O. C. - brata žalobcu na pojednávaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 24C 267/2016 vyplýva, že svedok v apríli 2015 navštívil súdneho exekútora Dembického, pričom tento mu oznámil, že žalobca neplatí výživné, robí načierno, vodičský preukaz mu bol zadržaný na základe pokynu oprávnenej. V čase jeho návštevy žalovaná volala exekútorovi, kedy mu oznámila, že žalobca bol odsúdený na 10 mesiacov. Nakoľko predložil svedok súdnemu exekútorovi ústrižky, z ktorých vyplýva, že žalobca platil minimálne výživné, exekútor sa telefonicky informoval u žalovanej, ktorá po naliehaní exekútora uviedla, že žalobca uhrádza výživné, avšak neplatí vo výške v zmysle súdneho rozhodnutia.

8. Z podnetu na prešetrenie nelegálnej práce predloženej žalobcom v konaní zo dňa 15.1.2015 vyplýva, že žalovaná podala podnet na prešetrenie nelegálnej práce žalobcu. Z obsahu predmetného listu vyplýva, že miestom nelegálnej práce žalobcu mala byť O., S. T. XX/D, J. a dňa 14.1.2015 sa na autoumyváreň dostavili dve ňou vyslané osoby pod zámienkou umytia motorového vozidla, avšak skutočný dôvod ich návštevy bolo pristihnúť žalobcu L. C. ako tam pracuje. L. C. sa tam nachádzal a osobne umýval motorové vozidlá. Po skončení si žalovanou vyslané osoby vyžiadali bloček o zaplatení, na čo im žalobcom bolo oznámené, že pri sebe nemá registračnú pokladňu. Ako svedkovia, ktorí majú potvrdiť, že žalobca osobne pracoval dňa 14.1.2015 na autoumyvárni boli uvedení D. A. T.J. O. Z. C.. V zmysle uvedeného listu žalovaná žiadala, aby bola oboznámená o výsledku kontroly.

9. Z vyjadrenia Inšpektorátu práce Košice zo dňa 2.3.2015 predloženého žalobcom v konaní vyplýva, že inšpektorát bezpečnosti práce, v kontrolovanom subjekte na pracovisku S. T. XX/D bola vykonaná kontrola fyzickej osoby - L. C., kde pred zamestnávateľom H. O. I. I..W..V.. Košice vykonával závislú prácu. Inšpekciou práce neboli zistené nedostatky v kontrolovannej oblasti.

10. Žalobca v konaní predložil Odvolanie žalovanej voči uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 23P 283/2011-904 z obsahu ktorého vyplýva vyjadrenie žalovanej, že žalobca neplatí výživné, o čom svedčí aj trestné stíhanie vedené proti žalobcovi na Okresnom súde Košice II pre neplatenie výživného pod č.k. 8T 75/2014 dňa 12.3.2014 bol žalobca odsúdený na 10 mesiacov nepodmienečne s podmienečným odkladom na 24 mesiacov. V súčasnosti nie je ukončené trestné konanie 8T 75/2014.

11. Z listu súdneho exekútora JUDr. Andreja Dembického adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR zo dňa 29.12.2015 predloženého žalobcom v konaní vyplýva vyjadrenie súdneho exekútora k sťažnosti žalobcu. Z obsahu uvedeného listu vyplýva, že na Exekútorskom úrade JUDr. Dembického sú vedené tri exekučné konania. Je pravdou, že žalobca po dohode s exekútorom zaplatil len na účet súdneho exekútora sumu 300 Eur, preto súdny exekútor dňa 27.5.2014 vydal príkaz na odobratie vodičského preukazu. V nasledujúcich mesiacoch žalobca splácal výživné do októbra 2014. Nakoľko však ďalej neplatil dňa 18.12.2014 exekútor opätovne vydal príkaz na zadržanie vodičského preukazu. Bolo to aj na žiadosť oprávnenej - v tomto konaní žalovanej, ktorá žiadala, aby povinnému bol zadržaný vodičský preukaz, nakoľko sa nevie iným spôsobom domôcť svojej pohľadávky. Zároveň exekútor poukázal na skutočnosť, že oprávnená - v tomto konaní žalovaná exekútora viackrát informovala, že povinný klame, majetok má, pracuje bez evidencie v sociálnej poisťovni a snaží sa vyhnúť uspokojeniu jej pohľadávky.

12. Žalobca v konaní predložil Darovaciu zmluvu uzatvorenú v súlade s ust. § 628 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej žalobca ako darca daroval do výlučného vlastníctva žalovanej ako darovanej nehnuteľnosť zapísanú na Okresnom Ú. J. - V., V. J. R. R. Q. Č.. XXXX O. N. Č.. XXX/X U. V. C. XXXX K., J.Q. Ú. W.. Predmetná zmluva bola podpísaná stranami sporu dňa 18.8.1999.

13. Žalobca v konaní predložil email zaslaný žalovanou 28.12.2015 súdnemu exekútorovi JUDr. Dembickému, z obsahu ktorého vyplýva, že exekútorovi žalovaná zaslala kópiu rozsudku sudcu JUDr. A. J., kde v trestnej veci bolo rozhodnuté o odsúdení L. C.. Zároveň uviedla, že predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko C. sa odvolal.

14. Žalobca v konaní predložil súdu Výzvu zo dňa 15.9.2017 adresovanú žalovanej, ktorou vyzval žalovanú na vrátenie poskytnutého daru - nehnuteľnosti zapísanej R. Q. Č.. XXXX O. N. Č.. XXX/X, a to vyplatením finančnej náhrady vo výške 52.350 Eur do 15 dní od doručenia výzvy. Ako dôvod vydedenia z obsahu výzvy vyplýva porušenie dobrých mravov žalovanou tým, že dňa 14.1.2015 vyslala dve osoby A. T. O. Z. C.Č. do autoumyvárne pod zámienkou umytia áut so skutočným cieľom pristihnúť žalobcu ako nelegálne pracuje, pričom uvedené osoby odovzdali žalovanej zistené informácie a fotografie. Zároveň dňa 16.1.2015 podala podnet na prešetrenie nelegálnej práce žalobcu v autoumyvárni. V apríli 2015 šírila o žalobcovi nepravdivé informácie, že bol odsúdený za zanedbanie povinnej výživy dcér, pričom rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Zároveň v apríli 2015 šírila nepravdivé informácie, že žalobca neplatí žiadne výživné na dcéry, hoci platil minimálne výživné ako osoba v hmotnej núdzi. V apríli 2015 sa telefonicky informovala žalovaná exekútora Dembického, že prehral súd a je odsúdený. V apríli 2015 oznámila exekútorovi, že neplatí žiadne výživné, že pracuje načierno a peniaze má. Zároveň cez exekútora dala zobrať žalobcovi vodičský preukaz. Zároveň spísala závet, ktorým žalobcu vydedila.

Podľa ust. § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

15. Darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa voči nemu alebo členom jeho rodiny tak, že hrubým spôsobom porušuje dobré mravy. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká iba pri nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Hrubým porušením dobrých mravov podľa judikatúry je porušenie dobrých mravov značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie (R 88/1998), napr. vo forme fyzického napádania, hrubých urážok, neposkytnutia potrebnej pomoci a podobne.

16. Pri posudzovaní konkrétneho správania sa treba vychádzať z toho, či ide o porušenie dosahujúce značnú intenzitu alebo ide o porušovanie sústavné, ktoré svojím trvaním, priebehom, vážou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit a úsudok darcu (R NS SR 2Cdo 81/1997). Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Posudzovanie správania obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny.

Ak obdarovaný už vec nemá, musí vydať peňažnú náhradu vo výške zodpovedajúcej hodnote veci k okamihu zrušenia darovacej zmluvy.

Podľa ust. § 100 OZ, Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Právo darcu na vrátenie daru podlieha premlčaniu vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Pri nevhodnom správaní obdarovaného, hrubo porušujúceho dobré mravy, začína plynúť premlčacia doba dňom nasledujúcim po dni, v ktorom došlo k takémuto správaniu. V prípade, že k takému správaniu hrubo priečiacemu sa dobrým mravom dochádza v dlhšom časovom období, je pre záver o dôvodoch pre vrátenia daru určujúci čas posledného správania obdarovaného, ktoré vykazuje znaky relevantné v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka (R NS SR 3Cdo 218/2010).

18. Pokiaľ žalovaná v konaní namietla premlčanie nároku žalobcu na vrátenie daru, súd konštatuje, že súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, nárok žalobcu na vrátenie daru nie je premlčaný vzhľadom na okolnosť, že žalovaný poukázal na skutočnosti, pre ktoré žiada vrátenie daru a ktoré spĺňajú charakter správania sa v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka, ktoré nastali v období od januára do apríla 2015. Je teda zrejmé, že od apríla 2015 do 2.1.2018, kedy bola podaná žaloba na súde neuplynula trojročná premlčacia lehota žalobcovi na podanie žaloby na vrátenie daru.

19. Medzi stranami sporu neboli sporné skutočnosti, že zo strany žalobcu došlo k obdarovaniu žalovanej darovacou zmluvou, pričom predmetom daru bola nehnuteľnosť uvedená v žalobe a nakoľko zo strany žalovanej došlo k scudzeniu daru, žalobca sa domáhal náhrady ceny nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom daru, a to ceny určenej ku okamihu zrušenia darovacej zmluvy (výzvy na vrátenie daru).

20. Súd na základe výsledkov dokazovania vyššie uvedenými dôkazmi dospel k záveru, že konanie žalovanej vytýkané žalobcom vo výzve na vrátenie daru, ako aj v žalobe, nenapĺňa znaky hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka.

21. Konanie žalovanej, ktorým dala podnet na prešetrenie nelegálnej práce žalobcu na Inšpektoráte práce v Košiciach na základe prešetrenia práce žalobcu ňou vyslaných osôb nepovažoval za konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi a konanie s úmyslom pomsty a šikany voči žalobcovi, vzhľadom na vyjadrenie žalovanej, že sa obrátila na inšpektorát bezpečnosti práce len z dôvodu, že chcela prešetriť skutočnosť, či žalobca pracuje, či už legálne alebo nelegálne, a to s ohľadom na zabezpečenie výživného zo strany žalobcu na spoločné deti strán sporu I. O. Q., keďže žalobca sa v trestnom konaní vyjadroval, že nepracuje a žalovaná aj v trestnom konaní bola odkázaná súdom, aby sa obrátila na príslušné orgány ohľadne prešetrenia tejto skutočnosti.

Taktiež za hrubé správanie v rozpore s dobrými mravmi súd neposúdil ani informácie, ktoré podala žalovaná súdnemu exekútorovi Dembickému v apríli 2015 o skutočnosti, že žalobca je odsúdený, nakoľko ako vyplýva z emailovej komunikácie žalovanej so súdnym exekútorom, ktorú predložil sám žalobca v konaní, žalovaná zároveň uviedla, že rozhodnutie o odsúdení žalobcu nie je právoplatné, nakoľko žalobca sa voči rozhodnutiu súdu odvolal.

Aj z odvolania žalovanej voči uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 23P 283/2011-904 vyplýva, že žalovaná neuviedla, že by žalobca bol odsúdený právoplatne a poukázala na skutočnosť, že trestné stíhanie vedené pod sp.zn. 8T 75/2014 nie je ukončené.

Skutočnosť, že žalovaná uviedla súdnemu exekútorovi, že žalobca neplatí žiadne výživné, pričom ako vyplýva z výpovede žalobcu, tento uhrádza výživné minimálne, nie je možné považovať za konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Ako vyplýva zo samotnej výpovede žalobcu, tento uhrádza

výživné na deti strán sporu v minimálnej výške, teda nie v súlade s právoplatným rozhodnutím súdu, pričom zo samotného vyjadrenia súdneho exekútora vo vyjadrení k sťažnosti zo dňa 29.12.2015, ktorú adresoval súdny exekútor Andrej Dembický Ministerstvu spravodlivosti SR vyplýva, že voči žalobcovi ako povinnému je vedené exekučné konanie, jednak pre vymáhanie dlžného výživného, ako aj pre vymáhanie bežného výživného.

Zároveň súd nemal za preukázanú skutočnosť, že k odňatiu vodičského preukazu zo strany súdneho exekútora došlo žalobcovi na základe nepravdivých tvrdení žalovanej, že žalobca neuhrádza žiadne výživné, pracuje načierno a peniaze má. Ako vyplýva z vyjadrenia súdneho exekútora, v jeho vyjadrení k sťažnosti zo dňa 29.12.2015 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR tento sa pokúsil vymáhať pohľadávku žalovanej na výživnom iným spôsobom, a to konkrétne zrážkami zo mzdy, avšak nakoľko tento spôsob exekúcie nebol úspešný, pristúpil k zablokovaniu vodičského preukazu. Nakoľko žalobca ako povinný pravidelne dohodnuté splátky neplatil, po pôvodnom odblokovaní vodičského preukazu, opätovne exekútor vydal príkaz na zadržanie vodičského preukazu. Pokiaľ súdny exekútor uviedol, že to bolo aj na základe žiadosti oprávnenej, uvedené súd považuje za irelevantné, nakoľko v zmysle ust. § 64 Exekučného poriadku, spôsob vykonania exekúcie určí exekútor tak, aby bolo primerane vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti.

22. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že je irelevantná skutočnosť, či žalovaná žiadala o zadržanie vodičského preukazu žalobcu za účelom, aby sa domohla vymoženia pohľadávky na výživnom, keďže o zadržaní vodičského oprávnenia rozhoduje súdny exekútor v zmysle Exekučného poriadku.

Spísanie závetu žalovanou, ktorým žalobcu vydedila, je irelevantné, keďže žalobca ako rozvedený manžel nie je zákonným dedičom v zmysle ust. § 473-475a OZ, teda jeho dedenie po žalovanej by neprichádzalo do úvahy.

Ďalšie správanie, na ktoré žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 28.5.2019 poukázal, že žalovaná sa mu mala po pojednávaní v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 8T 75/2014 dňa 19.12.2018 vyhrázať, že žalobcu dá zavrieť, bude sedieť a že mu to vybaví, je irelevantná vzhľadom na skutočnosť, že tento dôvod na vrátenie daru nebol uvedený vo výzve na vrátenie daru, ani v žalobe. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy na vrátenie daru zo dňa 15.9.2017 žalovanej, avšak za doručenie výzvy na vrátenie daru je možné považovať aj doručenie žaloby žalovanej. Súd môže skúmať a z hľadiska § 630 OZ posudzovať opodstatnenosť len tých dôvodov, ktoré boli uvedené vo výzve na vrátenie daru (R NS SR 3Cdo 616/2015). Zároveň žalobca uvedenú skutočnosť nepreukázal a ani v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie, pričom však táto okolnosť by musela byť predmetom výzvy na vrátenie daru.

23. Na základe vyššie uvedeného súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal konanie žalovanej takej intenzity, ktoré by malo byť charakterizované ako hrubé porušenie dobrých mravov vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka a preto podľa názoru súdu žalobcovi nevznikol nárok na vyplatenie finančnej náhrady titulom bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka voči žalovanej ako náhradu za hodnotu nehnuteľnosti - daru, preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

24. Keďže v konaní neboli preukázané dôvody pre vrátenie daru v zmysle ust. § 630 OZ, súd nevykonal z uvedeného dôvodu ani žalobcom navrhovaný dôkaz odborným posudkom na preukázanie ceny daru, ktorá bola sporná.

Podľa ust. § 255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Nakoľko žalovaná mala v konaní plný úspech voči žalobcovi, súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodol, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu a súdu žalobca nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania v konaní úspešnej žalovanej v zmysle ust. § 257 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, žalobca má právo podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.